

Mødet den 9. Januar 1908.

Fraværende: Sabroe.

1. (J. Nr. 428—07). Indenrigsministeriets Approbation paa Overenskomsten med Ejeren af **Nr. 4 paa Lille Torv** om Afstaaelse af Areal til Gadeudvidelse (se B. 1906—07 S. 231).

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 333—07). Meddelelse fra **Overligningskommissionen** om foretagne Ændringer i Tillægs-Ligningen for 1906—07.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 372—07). Meddelelse fra Skoledirektionen om, at forskellige Lærere og Lærerinder have erholdt fast Ansættelse.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 437—07). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalget om Bevilling af 200 Kr. til et **Kursus for Tegnelerere** ved Kommuneskolerne.

Jakob Jensen meddelte, at Udvalget indtrængende anmodede om allerede i Vinter at faa bevilget 200 Kr. til et Kursus i Tegning for Kommunens Lærerspersonale. Der stilledes nu større Krav til Tegneundervisningen end tidligere, og naar Lærerne som i dette Tilfælde selv ønskede en yderligere Uddannelse, vilde Udvalget varmt anbefale Byraadet at bevilge de fornødne Midler. Den Uddannelse i Tegning, som Seminarierne gav,

var det ikke stort bevendt med, og da man ønskede til Landsudstillingen at udstille Tegneprøver, som jo gerne skulde være saa gode som mulig, var det nødvendigt, at Lærerne var godt uddannede. Endelig kunde man ved at oprette saadanne Kursus vise Staten, hvor nødvendigt det var at lægge en Del af Statens Kursus ud i Provinsen.

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 460—07). Indstilling fra Skoleudvalget om Anbringelse af Tagvinduer i **Frederiksbjerg By-skoles** Sløjdløkkale. Udgiften hertil er anslaaet til 450 Kr.

Vedtoges.

6. (J. Nr. 459—07). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalget om Forøgelse af **Timetallet** ved Kommunens Skoler med ca. 18 ugentlige Timer som en Følge af Indførelsen af Sløjd og kvindelig Husgerning. Den herved foranledigede Merudgift vil andrage ca. 600 Kr. aarlig.

7. (J. Nr. 61—07). Fra Skoleudvalget forelaa Forslag til Timeplan for den kommunal **Mellemskole**.

Godkendtes.

8. (J. Nr. 9¹⁰—07). I Skrivelse af 9. f. M. havde Iudenrigsministeriet udbedt sig Oplysning om den gennemsnitlige **Indkvarteringsgodtgørelse**, der i Femaaret 1903—07 er udbetalt Kommunen for Afgivelse af Kvarter til Underofficerer og ligestillede, tilligemed Byraadets Erklæring med Hensyn til den af Krigsministeriet i Henhold til Bestemmelserne i Forslag til Lov om forskellige Lønninger ved Hæren m. v. i følgende Skrivelse foreslaaede fremtidige Ordning af denne Godtgørelses Indbetaling:

»Under Forudsætning af at det i indeværende Rigsdagssamling forelagte »Forslag til Lov om Forandring i forskellige Lønningsbestem-

melser m. v. ved Hærens ophøjes til Lov, vil den særlige Kvartergodtgørelse til Underofficerer og ligestillede, hvem der ikke er anvist Kvarter, bortfalde, idet Lønningen er forhøjet under Hensyn hertil.

I det hofølgende Lovforslags § 14 vil det ærede Ministerium derfor finde optaget en Bestemmelse om, at den Underofficerer og ligestillede med Hensyn til Indenrigsministeriets Cirkulærskrivelse af $11\frac{1}{3}$ 1871 og senere Skrivelse af $30\frac{1}{6}$ 1876 hidtil af Kommunerne ydede Kvartergodtgørelse fremtidig skal indgaa i Statskassen.

Krigsministeriet tillader sig i den Anledning at henstille, at den omhandlede Kvartergodtgørelse fra Kommunerne i Fremtiden indbetales til Krigsministeriet, fastsat for et Tidsrum af 5 Aar paa Grundlag af, hvad Godtgørelsen gennemsnitlig aarlig fra 1903—07 har andraget for hver Kommune.

Revision paa de af det antydede Grundlag bestemte Normalbeløb bør efter Krigsministeriets Formening foretages hvert 5. Aar under Hensyn til de inden for dette Tidsrum indtraadte mulige Ændringer i Afdelingernes Garnisoneringsforhold.

Krigsministeriet henstiller, at den fastsatte Kvartergodtgørelse for Simpelhedens Skyld indbetales til vedkommende Kommandanter ved Udgangen af hver Juni og December Maaned med Halvdelen hver Gang.

Denne Ordning vil frembyde den Fordel, at den maanedlige Beregning og Udbetaling af Godtgørelsesbeløbet, der, som bekendt, paavirkes af Underofficerernes skiftende Indkvarteringsforhold, bortfalder saavel for Kommunerne som for Hærens Afdelinger. Et ikke ringe Besvær vil tillige fremtidig spares for Indenrigsministeriet,

Kommunerne og Hæren ved, at Udarbejdelsen af de omstændelige halvaarlige Opgørelser over Refusionsbeløb for Indkvarteringsydelse til Underofficerer og ligestillede ikke længere vil nødvendiggøres.

Krigsministeriet har anset det rettest allerede paa nærværende Tidspunkt at henstille Spørgsmaalet om Bestemmelsen af Størrelsen af det de vedkommende Kommuner paahvilende Beløb for Kvartergodtgørelse under de ændrede Forudsætninger til det ærede Ministeriums foreløbige Overvejelse og vilde sætte Pris paa inden Udgangen af Januar Maaned n. A. at modtage Indenrigsministeriets Ytringer i Sagen.«

Indkvarteringskommissionen indstillede, at Byraadet svarede Ministeriet, at man, idet man henholdt sig til nedenstaaende af Kommunebogholderen afgivne Erklæring, kunde tiltræde den foreslaaede Ordning.

»Da Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag — sammenholdt med Krigsministeriets Henstilling til Indenrigsministeriet — kun øve den Indflydelse paa den Kommune hidtil tilflydende Godtgørelse fra Statskassen, at den saakaldte »virkelige Udgift« — der er en Del af Grundlaget for Beregning af den nævte Godtgørelse — fremtidig for de Underofficerers Vedkommende, til hvem der ellers skulde udbetales Kvartergodtgørelse, bliver en fast aarlig Sum, der til Staten betales paa den af Krigsministeriet foreslaaede Maade, og man saaledes maa gaa ud fra, at der vedblivende i de halvaarlige Indkvarteringsopgørelser beregnes en normeret Godtgørelse af $3\frac{1}{5}$ Sk. for hver Underofficersdag og yderligere $1\frac{3}{5}$ Sk. for de Underofficerer, der ere Haandværkere og selv levere Værksteder,

samt at Tillæget, 36 Kr. aarlig, til den en Underofficer eller ligestillet hidtil tilkommende Kvartergodtgørelse, hvilket Tillæg er indbefattet i de nedenfor opførte Summer, vedblivende fuldt udredes af Statskassen — efter den foreslaaede Forandrings Indtræden vil det formentlig være mest praktisk og lettest for alle Parter, at beregne denne Del af Godtgørelsen med 36 Kr. pr. 366 Dage i Stedet for som hidtil med 3 Kr. pr. fulde Maaned og 10 Øre for hver enkelt Dag — kan Byraadet formentlig ikke have noget at erindre imod den foreslaaede Ordning med Hensyn til den fremtidige Udredelse af den hidtil udbetalte Kvartergodtgørelse.

Der kan formentlig heller ikke være noget at indvende imod, at det Beløb, der skal indbetales i Statskassen, bliver en fast Sum, fastsat paa Grundlag af, hvad Godtgørelsen gennemsnitlig har andraget aarlig i de sidste 5 Aar, og da Staten i hvert Halvaar, forinden Halvaaret er omme, betaler større Afdrag paa den samlede Godtgørelse, der tilkommer Kommunen for det paagældende Halvaar, er der heller intet at sige til, at Ministeriet foreslaar Halvdelen af den Sum, som skal træde i Stedet for Kvartergodtgørelse, indbetalt ved Udgangen af hver Juni Maaned og Halvdelen ved Udgangen af hver December Maaned. Det Beløb, som skal indbetales ved Udgangen af Juni Maaned, bliver for Tidsrummet $\frac{1}{4}$ — $\frac{30}{9}$, og det Beløb, som skal indbetales ved Udgangen af hver December Maaned, bliver for Tidsrummet $\frac{1}{10}$ — $\frac{31}{3}$. Indkvarteringsopgjørelsen følger nemlig Finansaaret.

I Femaaret fra $\frac{1}{1}$ 1903 til $\frac{31}{12}$ 1907 har

den udbetalte Kvartergodtgørelse til Underoffice-
rer her i Aarhus udgjort følgende Beløb:

	$\frac{1}{1}$ 1903 — $\frac{31}{12}$ 1907		Aarligt Gen- snitsbeløb	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
2den Generalkommando- stab og Indentantur (nu 2den Generalkommando)	3536	11	707	$22\frac{1}{5}$
1ste jydske Brigades Stab	766	37	153	$27\frac{2}{5}$
8de Regiments Stab.....	11530	39	2306	$07\frac{4}{5}$
14de Bataillon.....	11010	45	2202	09
20de »	11964	71	2392	$94\frac{1}{5}$
28de »	12082	68	2416	$53\frac{3}{5}$
38te »	655	46	131	$09\frac{1}{5}$
3die Dragonregiment	13151	33	2630	$26\frac{3}{5}$
3die Artilleriafdeling.....	15688	07	3137	$61\frac{2}{5}$
	80385	57	16077	$11\frac{2}{5}$

I de opførte Summer er der indbefattet
Værkstedsgodtgørelse til 4 Haandværkere, som
selv leverer Værksteder, 120 Kr. aarlig, nemlig
24 Kr. aarlig til hver af 3 Sadelmagere og 48
Kr. om Aaret til en Bøssemager.«

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 450—07). Indstilling fra Vandværksud-
valget om obligatorisk Indførelse af **Vandmaalere**
i Løbet af 6 Aar i Henhold til følgende Redegø-
relse fra Stadsingeniøren:

»Efter det ærede Udvalgs Anmodning skal
jeg i Anledning af Tanken om obligatorisk Ind-
førelse af Vandmaalere i Aarhus fremkomme
med følgende Bemærkninger:

Vand fra Vandværket findes

indledet i ca..... 3713 Ejendomme.

At overføre... 3713 Ejendomme.

Overført... 3713 Ejendomme.
 Deraf bestemmes Vandforbru-
 get for Tiden ved Maaler
 i ca. 877. —

Der skal altsaa anskaffes Maa-
 lere til ca. 2836 Ejendomme,
 hvilket Tal dog maa rundes
 af til 3000 —
 af Hensyn til eventuel Tilvækst i Ejendommenes
 Antal.

For de Vandmaalere, der kan blive Spørgs-
 maal om at opsætte, ere Priserne p. T. følgende:
 $\frac{3}{8}$ " Maalere 24 Kr. pr. Stk.
 $\frac{1}{2}$ " — 26 » » »
 $\frac{3}{4}$ " — 30 » » »

Omkostningerne ved Anbringelsen af Maa-
 lerne, som udredes af Vandværket, varierer mel-
 lem 6 Kr. og 18 Kr. efter de lokale Forhold.
 Som Middeltal vil derfor Prisen pr. Vandmaaler
 incl. Opsætning kunne sættes til 40 Kr. pr. Stk.
 Udgiften ved Levering og Anbringelse af de
 3000 Maalere (1 Stk. i hver Ejendom) vil da
 andrage 120000 Kr., hvoraf ca. 90000 Kr. med-
 gaar til Anskaffelse af Maalerne og 30000 Kr.
 til Anbringelsen.

Da det vil være billigst, at Kommunen selv
 foretager de fornødne Reparationer af Maalerne,
 vil det være nødvendigt at ansætte en Mekaniker
 ved Vandværket samt indrette et Værkstedslokale
 sammesteds og anskaffe det fornødne Værktøj
 hertil.

Til de to sidste Foranstaltninger maa paa-
 regnes at ville medgaa ca. 6000 Kr.

De aarlige Udgifter, som Indførelsen af
 Vandmaalerne vil bevirke, ere følgende:

1. Forrentning og Amortisation	
af 90000 Kr. med 10 %	9000 Kr.
30000 » » 5 %	1500 »
6000 » » 5 %	300 »
	10800 Kr.
II. Reparation af Maalere:	
Løn til en Mekaniker	1800 Kr.
Vedligeholdelse af	
Værktøj.....	200 »
Anskaffelse af Repara-	
tionsdele	500 »
	2500 »
III. Anskaffelse af nye Maalere.....	1000 »
IV. Forøget Personale til Regnskab og	
Maaleraflæsning: 4 Md. à 1400...	5600 »
V. Uforudsete Udgifter	1100 »
	21000 Kr.

Dette Beløb kan ikke fuldt ud dækkes af Indtægten af Maalerlejen, som med de nugældende Takster vilde andrage:

For 500 Stkr. $\frac{3}{8}$ " Maalere à Kr. 3,20	1600 Kr.
» 1500 » $\frac{1}{2}$ " » à » 3,20	4800 »
» 2000 » $\frac{3}{4}$ " » à » 4,80	9600 »
	16000 Kr.

Det bør endvidere undersøges, hvorledes Vandværkets Indtægter vil stille sig ved obligatorisk Indførelse af Vandmaalere: Vandforbruget har i Aaret 1906—07 været.

til Husholdningsbrug	13373000 Tdr. (I.)
» Næringsbrug.....	7130800 (» II.)

Det maa antages, at Indførelsen af Vandmaalere vil bevirke nogen Nedgang i Vandforbruget til Husholdningsbrug, derimod næppe i Forbruget til Næringsbrug, som allerede for Tiden i ganske overvejende Mængde passerer gennem Vandmaalere. Husholdningsforbruget vild

mulig, hvis der overalt ved Udgangen af 1906—07 havde været Maalere, kun have været 11000000 Tdr.

Endvidere maa erindres, at hvis man tænker sig Vandklosetter indført, saa vil Afgiften for disse ikke mere tilfalde Vandværket, men derimod Kloakpumpestationen.

Med de nu gældende Taxter vilde Vandværkets Indtægtsbudget da med obligatoriske Maalere have været følgende, idet der iøvrigt gaas ud fra Forholdene, som de vilde foreligge ved Udgangen af 1906—07.

1. Vand til Husholdningsbrug:	
11000000 Tdr. à 150 pr. 100 Tdr.	165000 Kr.
2. Vand til Næringsbrug (ifølge Regnskab)	64918 »
3. Vand til Byggeforetagender	500 »
4. Leje af Vandmaalere 16000 Kr.	
Herfra Udgiften ved Aflæsning, Reparation og Installation af Maalere samt Forrentning og Amortisation af Maalernes Anskaffelsessum 21000 »	
	— ÷ 5000 »
5. Andre Indtægter (Vejvanding, Skylning af Pissoirer og Kloaker, Mulkter)	1000 »
	226418 Kr.

medens Regnskabet under de nuværende Forhold, hvor der overvejende betales efter Assurance-summen, kun viser en Indtægt af 201316 Kr.

Det synes derfor at være i høj Grad sandsynligt, at obligatorisk Indførelse af Vandmaalere vil bringe betydelig forhøjede Indtægter for Vandværket, selv med de nugældende lave Tax-

ter for Vandafgift og Maalerleje, og Budgettets Udgiftsside vil ikke forøges — nærmest formindskes noget paa Grund af Nedgang i Kulforbruget.

Det vil af ovenstaaende fremgaa, at det kun er paatænkt at anbringe 1 Maaler i hver Ejendom, og at Grundejerne ligesom for Tiden overfor Kommunen hefter for Vandafgiften.«

S a m u e l s e n forelagde Indstillingen og fremhævede, at den aarlige Merindtægt af Vandværket efter Forslaget antagelig vilde blive ca. 25000 Kr., og at flere af de paaregnede Udgifter ikke straks skulde ud. Foreløbig behøvede man nemlig ikke at anlægge Reparationsværksted eller indkøbe Værktøj, ligesom ogsaa Løn til en Mekaniker og til tre Maaleraflæsere nogle Aar kunde spares. Idet han anbefalede Indstillingen, udtalte han, at Betalingen af Vand efter Maaler vilde være den mest retfærdige og naturlige Maade.

M a g n u s N i e l s e n vilde anbefale og stemme for Indstillingen, idet han ansaa obligatorisk Indførelse af Vandure for en naturlig og retfærdig Foranstaltning, skønt en Del vel nok vilde føle sig brøstholdne, men han ønskede at vide, om der fandtes en Plan for Forslagets Gennemførelse. Selvfølgelig skulde Nybygninger og ældre Bygninger, ved hvilke der foretoges større Ændringer, forsynes med Ure, men der burde ogsaa findes en Regel for Anbringelsen af Resten af de 500 Ure.

L o t t r u p ansaa Forslagets Gennemførelse for en kostbar Historie og mente, at man af Hensyn til Pengeknapheden burde vente lidt. Han var en Tilhænger af ad Aare at indføre Vandure obligatorisk, men Prisen for Vand burde sættes ens, hvilken Beholder man end blev forsynet fra.

Filtenborg anbefalede Forslaget og troede nok, at den aarlige Udgift kunde afholdes af Budgettet, da Udvalget stillede en Merindtægt i Udsigt. Forøvrigt vilde det aarlig kun blive en Merudgift af 14000 Kr., da der paa Budgettet var opført de sædvanlige 6000 Kr. til Maalere.

Samuel sen oplyste, at man tænkte sig de nye Bygninger forsynet først, derefter de, der ønskede Ure, og endelig skulde Byen inddeles i Distrikter, som skulde forsynes efterhaanden. Stadsingeniøren havde i den Henseende lovet at komme med en Plan. Ligesom Hr. Lottrup ansaa han det for rigtigst, at Prisen paa Vand blev ens fra de forskellige Beholdere, men det var forøvrigt kun Vand til Næringsbrug, der betaltes med forskellige Priser; Vand til Husholdningsbrug betaltes med samme Pris over hele Byen med Undtagelse af Kristiansbjerg.

Nørgaard sympatiserede med obligatorisk Indførelse af Ure, men kunde ogsaa give Hr. Lottrup nogen Ret i, at Tidspunktet for Indførelsen var mindre heldig. Man burde begynde noget mere smaat, og da der skabtes et Aktiv, kunde der være Grund til at lade Fremtiden bære noget af Byrden, derved at en Del af Udgiften blev taget af Laan. Det rigtigste vilde derfor sikkert være, at man de første Par Aar tog smaat fat med mindre Beløb paa Budgettet og senere anvendte Beløb af det kommende Laan.

Simonsen mente ikke, det nyttede at tale imod Forslaget, men fandt dog Anledning til at sige, at de 120000 Kr. kunde anvendes paa bedre Maade. Udgiften var sikker nok, men om der vilde blive nogen Indtægt, vidste man intet om, og det vilde derfor være langt mere praktisk at

ofre Summen paa en anden Ordning af Renovationssvæsenet.

Müller ønskede at vide, om der skulde anbringes Maalere i de offentlige Bygninger, f. Eks. i Skolerne, da man i saa Tilfælde vilde blive i Stand til at konstatere, hvad Skolebadene kostede.

Jakob Jensen vilde anbefale, at man fulgte Forslaget. Man kunde ikke helt regne med Maalerne som et Aktiv, da de temmelig hurtig blev slidt op. I Virkeligheden var det kun 14000 Kr. mere end sædvanlig, der ønskedes, og skulde man anvende mindre, vilde Fremskridtet kun blive ringe.

Mikael Johansen anbefalede Forslaget. Der foregik nu et stort og unødigt Vandspild, som vilde blive indskrænket, og man fik en større Indtægt foruden en Besparelse, ved at forskellige Udvidelser kunde udskydes. Alt i alt vilde Forslaget medføre en Fordel paa omkring 50000 Kr. Det syntes ham naturligt, at der blev anbragt Vandmaaler i hver Lejlighed, saa Lejerne kunde komme til at betale deres Part af Vandafgiften, men for Tiden kunde det vel ikke nytte at komme med Forslag i denne Retning. Hr. Nørgaards Forslag kunde se ganske tiltalende ud, men da Vandværket selv vilde bringe Udgiften hjem, troede han ikke, man vandt noget ved at følge det.

Nørgaard mente, at man savnede Erfaring, og at dette ogsaa talte for at gaa lidt varsomt frem. Efter et Aars Forsøg vilde man staa en Del klarere, og han vilde derfor foreslaa, at man paa det første Aars Budget indskrænkede sig til at opføre 12000 Kr. til Vandure og saa foretog ny Vedtagelse næste Aar. Han ønskede at vide, hvor længe Ure kunde holde, for kunde de gøre Tje-

neste i 10 a 15 Aar, kunde man nok regne dem for et Aktiv.

Det forekom ham, at Kommunen ikke kunde anbringe eller forlange anbragt mere end eet Ur i hver Ejendom, men hvis Husejerne ønskede det, kunde man jo give dem Lov til paa egen Bekostning at anbringe Ure i de forskellige Lejligheder.

Filtenborg mente, at man havde Vished for, at Merindtægten vilde komme, saa han var ikke bange for, at Foranstaltningen ikke vilde lønne sig. Naar Urene skulde indføres obligatorisk, og der var 3000 Ejendomme at forsyne, syntes han, at 300 Ure for næste Aar vilde være for lidt.

Samuel sen gjorde gældende, at man allerede havde en ikke ringe Erfaring, idet man kendte Forbruget og allerede havde Ure i henimod en Fjerdedel af Ejendommene. Yderligere Forsøg vilde saaledes ingen Nytte være til, og der var ingen Tvivl om, at Forslaget med Hensyn til Indtægten var paa den rigtige Side. Hvis der kun skulde anskaffes 300 Ure, kunde kun de nye Ejendomme blive forsynet, og saa vilde Foranstaltningen jo ikke engang blive et Forsøg.

Nørgaard troede ikke, den tidligere Erfaring var meget bevendt, idet Vandure hidtil kun var anskaffet af de Ejere, som mente, at de stod sig ved at betale efter Maaler. Det vilde derfor være rart, om man ogsaa kunde faa Erfaring for, hvorledes Sagen vilde stille sig med at indføre Ure i nogle Ejendomme, hvis Ejere ikke vilde staa sig ved dette. Et Forsøgsaar til vilde i hvert Fald ikke skade, særlig da man derved kunde se, om der var Anledning til at afholde Udgiften af Laan, eller om Stadsingeniøren havde Ret i, at den kunde bæres af Budgettet.

Hvis Byraadet ikke kunde gaa med til hans

første Forslag, vilde han foreslaa, at man kun vedtog de 20000 Kr. for et enkelt Aar og ikke for alle 6 Aar.

Simonsen var bange for, at Hr. Filtenborg vilde blive skuffet ved at tro, at man fik Penge for alt det Vand, der blev pumpet op i Vandværket. Til Gadevanding medgik der store Kvanta, og skulde dette kontrolleres, maatte der anbringes Ure paa alle Vandopstandere, og for en Del vilde Pengene saaledes komme til at gaa fra en Kasse i en anden, saa den Indtægt vilde der ikke være meget ved. Gadevandingen burde foretages med Havvand, som man let og billigt kunde forskaffe sig ved Hjælp af Pumpestationer ved Slagtehuset og Østbanegaarden.

Jakob Jensen mente, at man kunde konstatere, hvor meget Vand der brugtes til Gadevanding, ved at tælle de Vandvogne, der hver Dag kørte ud. Prøvetiden havde nu varet 6 Aar, saa det var forstaaeligt, at Udvalget ønskede Spørgsmaalet endelig ordnet; men han var dog stemt for, at man holdt sig til Hr. Nørgaards Forslag om at bevilge 20000 Kr. for et Aar, saa kunde Udvalget næste Aar komme igen.

Samuel sen havde intet imod at nøjes med Bevillingen for et enkelt Aar, naar det tillige blev vedtaget, at Indførelsen af Ure skulde være obligatorisk. Man vidste ikke bestemt, hvor længe en Maaler kunde gøre Tjeneste, men man antog i 10 a 15 Aar. Han troede ikke, der vilde være noget sparet ved at hente Vand fra Havet til Gadevandingen, da Transportudgifterne saa vilde blive forøget i en meget betydelig Grad.

Mikael Johansen fraraadede at følge Hr. Nørgaards Forslag, fordi det i saa Fald vilde blive et delvis maaske helt nyt Byraad, der vilde komme

til at tage Beslutning de følgende Aar. Der var ingen Tvivl om, at Indførelsen af Ure vilde betale sig godt for Værket; Teatret, som før betalte 200 Kr. i Vandafgift, men nu efter Indførelse af Maaler 700 a 800 Kr., var et udmærket Bevis derfor.

Vestesen oplyste, at man vidste, hvor meget Vand der medgik til Gadevandingen, og at det var undersøgt, hvorledes Udgiften vilde stille sig, hvis der skulde vandes med Saltvand. Dette vilde paa Grund af det uhyre Vognmateriel blive en meget kostbar Foranstaltning. I ethvert Fald kunde der kun blive Tale om Vanding med Saltvand paa Vejene langs Havet, og for disse forholdsviis mindre Strækningers Skyld kunde det ikke betale sig at oprette Pumpestationer. Forbraget til Gadevanding var iøvrigt ikke saa stort, som man antog, idet der kun medgik et Kvantum, der svarede til Byens hele Forbrug i godt 3 Dage.

Han skønnede ikke, der var nogen Grund for Udvalget til at fastholde det forelagte Forslag, og syntes godt, man kunde følge Hr. Nørgaards Forslag om de 12000 Kr., der kun betød en Smule forsigtigere Fremgang. Urenes Varighed vilde meget afhænge af deres Anbringelse, idet de utvivlsomt vilde holde sig bedst, naar de blev anbragt paa et lyst og ikke for fugtigt Sted. Han vilde advare imod, at man oprettede et større Reparationsværksted; man burde hellere søge at opdrage Haandværksmestre til at reparere Urene, men for Resten laa dette Spørgsmaal jo ikke for nu.

Samuel sen antog ej heller, at Spørgsmaalet om et større Reparationsværksted kom til at ligge for. Der var kun Tale om at ansætte

een Mekaniker, og det vilde nok betale sig for Kommunen.

Han henstillede til Formanden, at der blev foretaget 2 Afstemninger, først en om at indføre Ure obligatorisk, og dernæst en anden om Bevillingen af de 20000 Kr. i Aar.

Formanden oplyste, at Sagen om Bevillingen skulde til en 2. Behandling. Det rigtigste vilde være i Princippet at vedtage obligatorisk Indførelse af Vandure og saa henvise den økonomiske Side til Budgetudvalget.

Nørgaard kunde godt gaa med til denne Ordning. Han antog, at Hr. Johansen havde misforstaaet ham, idet han intet havde imod at indføre Ure obligatorisk, men kun ønskede det mindre Beløb anvendt foreløbig for at se, om det vilde være formaalstjenligt at afholde den store Del af Udgiften af Laan.

Simonsen troede ikke, man havde nøje Rede paa, hvor mange Hundrede Tusinde Tønder Vand, der medgik til Vanding, da der ved Opstanderne spildtes en Mængde. Han troede sikkert, der kunde spares ved at anvende Havvand, idet den aller største Del af Byen nok uden store Transportudgifter kunde vandes fra en Pumpestation.

Mikael Johansen saa nødig Sagen overgivet til Budgetudvalget, som let kunde forhale den, og anbefalede Afstemning over Udvalgets Forslag.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man ikke nu kunde foretage endelig Beslutning, da en saa stor Sag efter Forretningsordenen skulde til to Behandlinger.

Det vedtoges at indføre Vandmaalere obligatorisk. Med Hensyn til den pekuniære Side af Sa-

gen overgik denne til 2. Behandling og henvistes til Budgetudvalget.

10. (J. Nr. 451—07). Indstilling fra Udvalget for Slagtehuset om Foretagelse af forskellige Ændringer i det gældende **Reglement for Slagtehuset** efter det under 27. Juni f. A. udfærdigede Tillæg til Sundhedsvedtægten vedrørende Kødkontrol.

Filtenborg oplyste, at Ændringerne, der var foranlediget af Kødkontrolloven, væsentligst gik ud paa en anden Stemplingsmaade og paa strengere Bestemmelser for Landkontrollen. Kun en lille Ændring ved Reglementet for Benyttelsen af Pøsefabrikken skyldtes Forretningshensyn. Til Bestemmelsen om, at der i Afgift betales 3 Øre pr. Pd. ferske og 5 Øre pr. Pd. røgede Pølser, foreslog man tilføjet, at dersom Afgiften i Løbet af et Aar for en enkelt Fabrikant oversteg 4000 Kr., skulde vedkommende for den overskridende Del kun svare halv Afgift. Pøsefabrikken havde tidligere kun været en daarlig Forretning, men var nu blevet meget rentabel. Dette skyldtes en større Fabrikant, der betalte en 5 a 6000 Kr. i aarlig Udgift, og denne Fabrikant, som i og for sig lige saa godt kunde søge andet Sted hen, gjaldt det om at holde fast paa.

Vedtoges.

11. (J. Nr. 426—07). I Anledning af et Andragende fra forskellige Kreaturhandlere om Foretagelse af nogle Forbedringer ved Hestestaldene og Grisefoldene samt Nedsættelse af Stadepengene for Smaagrise forelaa der følgende Indstilling fra Udvalget for **Slagtehuset**:

»Til Afhjælpning af de paaankede Forhold foreslaas,

- 1) at der i Bølgeblikskuret ved Markedspladsen anbringes Krybber til Brug for ca. 40 Heste,

- 2) at Grisefoldene beklædes med Brædder til de to Sider mod Øst og Syd, som ere de mest udsatte om Vinteren, og at det indrettes saaledes, at Brædderne kan fjernes om Sommeren.

Beløbet til disse to Foranstaltninger vil kunne afholdes af Slagtehusets Udgifts Konto 4 b.

Angaaende Ønsket om Nedsættelse af Stadenpengene for Grise fra 10 til 5 Øre formener man ikke at kunne tilraade, da denne Afgift kun er lille, naar der ses hen til de langt bedre og mere tidssvarende Forhold, hvorunder Markeds handelen nu foregaar i Sammenligning med tidligere.«

Filtenborg meddelte, at Udvalget foreslog at imødekomme Andragerne ved at opstille Krybber i Bølgeblikskuret og beklæde Grisefoldene med Bræder paa de to mest udsatte Sider. At indrette lukket Hestestald, saaledes som Andragerne ønskede, vilde ikke være heldigt. Hele Udgiften vilde beløbe sig til nogle faa Hundrede Kroner, der kunde tages af Budgettet. Derimod ansaa Udvalget det ikke for rigtigt at nedsætte Stadenprisen for Grise fra 10 Øre til 5 Øre.

Jul. Andersen syntes, at endog 5 Øre vilde være en stor Afgift for Smaagrise i Forhold til Afgiften for Kreaturer, tilmed da Grisehandelen daarligere end Kreaturhandelen taalte Afgiften.

Filtenborg mente, at man burde se Tiden an. Hele Sagen var endnu saa ny, men senere kunde man maaske overveje Spørgsmaalet.

Jul. Andersen vilde nøjes med et Løfte fra Udvalget om, at det vilde tage Sagen under elskværdig Overvejelse.

Filtenborg kunde ikke love noget bestemt.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 445—07). Indstilling fra Brandkommissionen om, at **Brandmandskabets Ulykkesforsikring** udvides til ogsaa at dække Ulykkestilfælde udenfor Tjenesten.

Vedtoges saaledes, at Forsikringen træder i Kraft straks fra Ulykkestilfældet.

13. (J. Nr. 3—07). **Efterbevilling** af forskellige Overskridelser i Regnskabet for 1906—07. 2. Behandling.

Efterbevilgedes.

